

ΕΤΟΣ 59οv

1 Μαΐου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3022)

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΗΣ ΕΝ ΧΡΙΣΤΩ ΖΩΗΣ

«Πορεύεσθε, καί σταθέντες λαλήετε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης»· μέ αὐτὴ τὴν προτροπὴ ὁ θεόσταλτος ἀγγελὸς ἐλευθερώνει θαυματουργικά τὸν Πέτρο καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους, τοὺς ὁποίους ἡ μανία τῶν Σαδδουκαίων εἶχε ὀδηγήσει στὴ φυλακὴ. Ὁ λόγος; Ἡ θαυματουργικὴ ἴαση τῶν ἀσθενῶν, μὰ κυρίως τὸ κήρυγμα καὶ ἡ στήριξη τῶν ἀνθρώπων στὴ νέα πίστη, ὁ λόγος γιὰ τὸν Λόγο τοῦ Θεοῦ. Ἀκούγοντας τὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα θαυμάζουμε τὴν ἀποκατάσταση τῆς υἰείας τῶν πασχόντων ἀπὸ ἀνιάτες ἀσθένειες, τὴ σωτηρία ἀπὸ φοβερὲς δαιμονοπηξίαις, πού ὄντως ἀποτελοῦν εὐεργετήματα, τὰ ὁποῖα ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἐνεργεῖ διὰ τῶν ἀποστολικῶν χειρῶν ξεπερνώντας τὴν ἀνθρώπινη λογικὴ.

Βλέπουμε ὅμως ὅτι ἡ κατὰ τὴ διάσωση τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ ἀγγελικὴ πρόσρρηση ἀλλοῦ ἐπικεντρώνει τὸ σκοπὸ τῆς παρουσίας τῶν ἁγίων Ἀποστόλων στὸν κόσμον, καὶ εὐρύτερα κάθε χριστιανοῦ ὡς κήρυκος Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ζεῖ γιὰ νὰ κηρύττει «τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης». Βεβαίως γιὰ τὴν παντοδύναμη χάρις τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὴν πανσθενουργὸ δεξιὰ τοῦ Ὑψίστου, θαῦμα δὲν ἀποτελεῖ τὸ νὰ δεῖ ἓνας τυφλὸς, νὰ περπατήσει ἓνας κουτσός, νὰ ἀνορθωθεῖ ἓνας παραλυτικὸς, νὰ ἐλευθερωθεῖ ἓνας δαιμονιζόμενος, νὰ λαλήσει ἓνας κωφάλαλος, ἀκόμη καὶ νὰ ἀναστηθεῖ ἓνας νεκρός· ὅλα αὐτὰ εἶναι ποταπά καὶ μηδαμινὰ γιὰ τὸν κυριεύοντα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου Θεό. Θαῦμα γιὰ τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησίαν, αἰτία χαρᾶς γιὰ τοὺς ἀγγέλους, πανηγύρι γιὰ τὸν οὐρανὸν, εἶναι τὸ νὰ ἀλλιάξει ἐσωτερικά ἓνας ἄνθρωπος καὶ ἀκούγοντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, «ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν» νὰ ζήσει, νὰ ἐνστερνισθεῖ «τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης», ἀλλιάζοντας τὴ ρότα τῆς ζωῆς του καὶ ἐπιλέγοντας τὸν Χριστὸ, πού εἶναι ἡ «ὁδός, ἡ ἀλήθεια καὶ ἡ ζωή». Θαῦμα γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν εἶναι οὐσιωδῶς ἡ ἐπενέργεια πού ἀσκεῖ ἡ καλλιέργεια τῶν ῥημάτων τῆς ζωῆς στὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου· θαῦμα εἶναι τὸ νὰ γεμίσει ὁ ἄνθρωπος μέ τὸν Λόγον, ὥστε νὰ γίνῃ ὁ ἴδιος ἓνα ζωντανὸ καθημερινὸ κήρυγμα γιὰ τοὺς ἀδελφούς του.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ε' 12-20)

Πηγαίνετε... και κηρύξτε!

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλά· καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος· τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλᾶσθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός· μᾶλλον δὲ προσετίθετο πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραβάττων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου κἂν ἡ σκιὰ ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶξ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς καὶ ὄχλουμένους ὑπὸ πνευματῶν ἀκαθάρτων, οἵτινες ἐθεραπεύοντο ἅπαντες. Ἀναστάς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ πάντες οἱ σὺν αὐτῷ, ἡ οὓσα αἴρεσις τῶν Σαδδουκαίων, ἐπλήσθησαν ζήλου καὶ ἐπέβαλον τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτὸς ἠνοιξε τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ σταθέντες λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα τῆς ζωῆς ταύτης.

Ἡ κόληση τοῦ ἀτομισμού

Ὁ ἄνθρωπος σήμερα βιώνει τὴν παράδοση στὴν ἀλογία τῶν παθῶν του· ἀπαρχὴ τῆς συμφορᾶς ἀποτελεῖ ἡ αὐτοκαταδίκη του σὲ μιά ἀπάνθρωπη μόνωση, σὲ μιά περίτεχνη καὶ συχνὰ πολίβουρη ἀποξένωση. Στερεῖται ἔτσι τὴ χαρὰ τῆς κοινωνίας, τῆς συναναστροφῆς, μεγαθύνει καὶ ὑπερτιμᾷ τὴν ἀξία τῶν δικῶν του λόγων, ἀμφισβητεῖ καὶ ἀρνεῖται τίς περισσότερες φορές νὰ ἀκούσει, πόσο μᾶλλον νὰ ἐνστερνισθεῖ τὸ λόγο τοῦ ἄλλου, τοῦ φίλου, τοῦ ἀδελφοῦ, τοῦ οἰκείου, ἐξοβελίζοντας –ἢ ἀκόμη χειρότερα διαστρέφοντας– τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Μαθαίνει δηλαδὴ νὰ ζεῖ στό δικό του κόσμο –στὴ δική του κόληση δηλαδὴ– ὅπου χωρεῖ μόνον ὁ ἴδιος, ὅπου ἀξία ἔχει μόνον ὁ ἴδιος, ὅπου δικαιοῦται νὰ ὀμιλεῖ μόνον ὁ ἴδιος, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀξιώνει νὰ γίνεται εἰσακουστός μόνο ὁ δικός του λόγος.

Ἡ παρουσία τοῦ Λόγου καὶ ἐμεῖς

Νά ὅμως πού ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ δεικνύει τὸ λόγο τῆς δικῆς μας παρουσίας σὲ τοῦτο τὸν κόσμο· «ἐν αὐτῷ γάρ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν», διὰ τοῦ Λόγου φωτιζόμαστε καὶ ἀναγόμεστε πέραν μιᾶς ζωῆς ἀπλῆς σωματικῆς, βιολογικῆς, συναισθηματικῆς, στό ἐπίπεδο τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ. Εὐρισκόμενος ὁ Χριστὸς ἐντὸς τοῦ ἁγίου Ἄρτοφορίου καὶ σὲ κάθε θεία λειτουργία σωματικῶς ἐπὶ τῆς ἁγίας Τραπέζης μελιζεται καὶ ἐσθίεται «εἰς ἄφεισιν ἁμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώνιον» τῶν συμμετεχόντων. Εὐρισκόμενος δὲ διὰ λόγου στό ἱερὸ Εὐαγγέλιο ὁ ἴδιος Χριστὸς ἐκχέεται μυστηριωδῶς ὀμιλώντας σὲ τὴν καρδίαν τῶν ἀνθρώπων· καὶ κρούοντας τὴ θύρα τῆς ψυχῆς τοῦ καθενὸς ἀναμένει. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ἀποπύτως ἐλευθέρως νὰ ἐπιθέξῃ τὴ θετικὴ ἢ ἀρνητικὴ στάση του ἀπέναντι στὴν ἐπί-

Μετάφραση τῆς ἀποστολικῆς περικοπῆς

Κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας μέ τὰ χέρια τῶν ἀποστόλων ἐγίνοντο πολλά θαύματα καί τέρατα μεταξύ τοῦ λαοῦ· καί ἐσυνείθιζαν νά συγκεντρώνωνται ὅλοι μέ μιᾶ ψυχῇ εἰς τήν στοάν τοῦ Σολομῶντος. Ἀπό τοὺς ἄλλους κανεῖς δέν ἐτολμοῦσε νά προσκολληθῆ εἰς αὐτούς, ὁ λαός ὁμῶς τοὺς ἔτρεφε μεγάλῃν ὑπόληψιν· ἀκόμη δέ περισσότερον, προσετίθεντο πλήθη ἀνδρῶν καί γυναικῶν πού ἐπίστευαν εἰς τόν Κύριον. Ἀκόμη καί τοὺς ἀσθενεῖς ἔφερναν στίς πλατεῖες καί τοὺς ἔβαζαν σέ κρεβάτια καί φορεῖα ὥστε, ὅταν θά περνοῦσε ὁ Πέτρος, νά πέσῃ ἔστω καί ἡ σκιά του σέ κάποιον ἀπό αὐτούς. Μαζευότανε καί κόσμος ἀπό τὰς περίξ πόλεις εἰς τήν Ἱερουσαλήμ καί ἔφερναν τοὺς ἀσθενεῖς καί ὄσους ἐβασανίζοντο ἀπό πνεύματα ἀκάθαρτα, καί ὅλοι ἐθεραπεύοντο. Τότε ἐσκόπηκε ὁ ἀρχιερεὺς καί ὅλοι ὅσοι ἦσαν μαζί του, δηλαδή τό κόμμα τῶν Σαδδουκαίων, καί γεμᾶτοι ἀπό φθόνον ἔβαλαν τὰ χέρια τους ἐπάνω εἰς τοὺς ἀποστόλους καί τοὺς ἐφυλάκισαν δημοσίᾳ. Ἀλλά ἄγγελος Κυρίου ἄνοιξε τήν νύχτα τίς πόρτες τῆς φυλακῆς, τοὺς ἔβγαλε ἔξω καί εἶπε, “Πηγαίνετε, σταθῆτε εἰς τόν ναόν καί μιλήστε εἰς τόν λαόν διὰ τήν νέαν αὐτήν ζωήν”.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθγν. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

σκεψη τοῦ Λόγου· εἶναι ὁμῶς καταδικασμένος νά κάνει μία ἀπό τίς δύο ἐπιλογές.

Ἄν κανεῖς παρατηρήσει τή διάσταση καί ἀκαταστασία τοῦ κόσμου γύρω μας θά διαπιστώσει δυστυχῶς ὅτι δέν ἐξαιροῦνται ἀπό αὐτή οἱ χριστιανοί γενικά καί οἱ Ὀρθόδοξοι εἰδικότερα· τό ἐσωτερικό κενό εἶναι ἐμφανές. Αὐτή ἡ ψυχική διαίρεση ἀνάγλυφα φαίνεται ἀφ’ ἐνός μέ τήν ἔπαρση πού γεννᾷ ἡ τεχνολογική καί ἐπιστημονική πρόοδος στοὺς δεδηλωμένους ἀθέους καί μέ τήν αὐτοδικαίωση πού καλλιεργεῖ ἡ ἐπίφαση μιᾶς χριστιανικῆς ζωῆς στοὺς αὐτοπροσδιοριζόμενους ὡς χριστιανούς καί ἀφ’ ἐτέρου μέ τήν ἀποξένωση, τήν ἔλληψη καρδιακῆς εἰρήνης, τό συνεχές ἄγχος στίς ζωές τόσο τῶν μέν, ὅσο καί τῶν δέ. Αὐτός ὁ παραλογισμός καθιστᾷ τήν ἐπιστροφή τῶν ἀνθρώπων στόν Χριστό ἀπολύτως ἀναγκαῖα γιά νά ζήσει ὁ κόσμος μας. Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Α. Α.

1 Μαΐου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ (ΤΟΥ ΘΩΜΑ)

«Τά ἐγκαίνια τῆς ἐορτῆς τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναστάσεως καί ἡ τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ σωτήριος ὁμολογία». Ἱερεμίου τοῦ προφήτου (Σ΄ αἰ. π.Χ.), Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου († 1791).

Ἦχος: — Ἐωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. ε΄ 12-20 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. κ΄ 19-31.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 8 Μαΐου, τῶν Μυροφόρων.

Ἀπόστολος: Α΄ Ἰωάν. α΄ 1-7 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. ιε΄ 43-1ς΄ 8.

Ἀπό τή ζωή τοῦ ἁγίου Ἱερεμίου, τοῦ Προφήτου

Ὁ Προφήτης Ἱερεμίας ἐγεννήθηκε πιθανῶς κατά τό 650 π.Χ. στή μικρή πόλη τῆς φυλῆς Βενιαμίν Ἀναθώθ, βορειοανατολικά τῆς Ἱερουσαλήμ. Ὁ πατέρας του ἦταν ἱερέας καί ὀνομαζόταν Χελκίας. Ἀνατράφηκε στήν ἱερατική αὐτή οἰκογένεια μέ αὐστηρότητα. Ἐμελετοῦσε τούς πρό αὐτοῦ Προφῆτες Ἡσαΐα καί Ὡσηέ. Νεότατος στήν ἡλικία, περίπου 23-25 ἐτῶν, περί τό 625-627 π.Χ., καλεῖται ἀπό τόν Θεό στό προφητικό ἀξίωμα. Ἀνταποκρίνεται στό θέλημα τοῦ Κυρίου καί ἔτσι τό ὄνομά του (Ἱερεμίας), πού σημαίνει ὁ Θεός ἀνυψώνει ἢ καθιστᾷ, ἐκφράζει καί τήν ἀποστολή του.

Κατάπληκτος ἀπό τήν τιμή αὐτή ὁ Ἱερεμίας ἀρνεῖται τήν ὑψηλή τιμητική κλήση, προβάλλοντας τίς ἀσθενεῖς νεανικές του δυνάμεις. Ὁ Θεός ὅμως ἐνισχύει αὐτόν ὑποσχόμενος ὄχι ὑλικές ἀμοιβές καί τιμές, ἀλλά τό πολυτιμότερο ὄλων: τή βοήθειά Του. Ὁ Ἱερεμίας ὑπακούει (...).

Ὁ Προφήτης Ἱερεμίας ἐλιθοβολήθηκε ἀπό τούς συμπατριῶτες του στήν πόλη Τάφνα τῆς Αἰγύπτου ἡ ἀπήχθη μαζί μέ τόν Βαρούχ αἰχμάλωτος ἀπό τόν βασιλέα Ναβουχοδονόσορα σέ κάποια εἰσβολή του στήν Αἴγυπτο τό 568 π.Χ., ὡς λέγει κάποια Ραββινική παράδοση.

Τό βιβλίον τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου στήν Παλαιά Διαθήκη δέν παρουσιάζει μόνο ὑψηλές θρησκευτικές ιδέες, ἀλλά κυρίως μία ζωηρή θρησκευτική προσωπικότητα, διότι ὁ Ἱερεμίας δέν ἐκήρυττε μόνο, ἀλλά ἐξοῦσε τή διδασκαλία αὐτή μέ τόση ἐπιμονή, ὥστε ὄχι μόνο ὁ θάνατός του ὑπῆρξε μαρτυρικός, ἀλλά καί ὀλόκληρη ἡ ζωή του ἦταν ἓνα διαρκές μαρτύριο. Ἡ διδασκαλία τοῦ Προφήτου Ἱερεμίου ἀφοροῦσε: α) τόν ἄνθρωπο, β) τόν Θεό καί γ) τό λαό τοῦ Θεοῦ. Κέντρο καί τῶν τριῶν αὐτῶν εἶναι ἡ καρδιά, ἡ βάση τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀνθρώπου.

(Ἀπό τό βιβλίον τοῦ Ἐπισκόπου Φαναρίου Ἀγαθαγγέλου, Συναξαριστής τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, Μάιος, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας).

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ. 2) Κάθε Παρασκευή καί ὥρα 5.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀτικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὀμιλεῖ ἓνας ἀπό τούς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλον ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Λειτουργοί: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευθυντής, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr